

Arrest

nr. 284 592 van 10 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren en getogen op X 1995 te X [Imo State] en de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort etnisch tot de Igbo en bent religieus christelijk. U volgde secundair onderwijs tot en met de derde graad. Na uw studies was u sinds 2016 werkzaam als zelfstandig automecanicien in Mecanic village te Owerri. Een man genaamd M. (...) O. (...) kwam meermaals naar uw werkplaats als klant. Na 2 maanden zei hij u dat hij u wou meenemen om uit te gaan, iets te drinken en kleren voor u te kopen. U ging daar op in en op 3 april 2017 kwam hij u ophalen waarna hij met u buiten de stad reed naar

de wijk Nekedi en u naar een onafgewerkt gebouw bracht in het bos. Daar aangekomen werd u door 2 mannen hard aangepakt, geslagen en vastgebonden aan handen en voeten. In het gebouw waren nog 3 jongens en 4 dames die eveneens vastgebonden waren. Tijdens uw detentie werd een vrouw haar borsten en vagina afgesneden, en werd ze vermoord. U zag ook verschillende mensen binnenkomen die kwamen betalen voor bloedrituelen. U werd er 10 dagen zonder water en voedsel vastgehouden tot u werd vrijgelaten door veiligheidsmensen van de Nekedi gemeenschap en naar uw huis werd gebracht. U trok daarna naar een vriend te Lagos die u aanraadt het land te verlaten. U verliet Nigeria in februari 2017 met bestemming Libië waar u korte tijd heeft verbleven alvorens naar Italië te trekken waar u eveneens in 2017 bent aangekomen. U ging naar Frankrijk en kwam er in augustus 2017 aan. U diende er op 7 november 2019 een verzoek tot internationale bescherming in wat u werd geweigerd. U ging in beroep, maar dit beroep werd verworpen op 2 maart 2021. U wachtte de beslissing niet af en kwam naar België op 21 januari 2021. U diende hier een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 22 januari 2021. Uw verzoek werd door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard in het kader van de Dublin-richtlijn. U diende op 8 november 2021 een tweede verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden over uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 7 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse asielinstanties (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 6 januari 2022 toegevoegd aan het administratief dossier). Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud werd over bevraagd, gaf u aan dat u een asielaanvraag heeft ingediend te Frankrijk, dat u een negatieve beslissing kreeg, dat u daar op interview ging, maar u te laat was en het interview werd geannuleerd, omdat u geen ziekenbriefje kon voorleggen (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 april 2022 p 4 [verder NPO]). Specifiek gevraagd of u daar een interview heeft afgelegd, gaf u aan dat dit niet het geval was, omwille van het ontbreken van een ziektebriefje (NPO p 4).

Er dient hierbij opgemerkt dat, op basis van de informatie die het CGVS verkreeg van de Franse migratiediensten, u te Frankrijk wel degelijk een interview heeft afgelegd op 1 oktober 2018 dewelke 52 minuten duurde (zie Entretien p 1) en dit in tegenstelling tot uw verklaring dat u daar geen interview heeft afgelegd.

Daarnaast dient vermeld dat u bij de Franse migratiediensten **fundamenteel verschillende verklaringen** heeft afgelegd wat betreft de door u beweerde vervolgingsfeiten te Nigeria in vergelijking met het door u beweerde asielrelaas bij de Belgische migratiediensten. U verklaarde namelijk bij de Franse migratiediensten dat uw vriend, C. (...) I. (...), bij u thuis langskwam, zich douchte, zich naakt presenteerde en met u seks wou hebben wat u weigerde en u door uw huisbaas naakt werd gezien in gezelschap van uw vriend waarop de huisbaas het hoofd van de gemeenschap verwittigde omwille van vermeende homoseksuele handelingen met uw vriend (zie Entretien p 4). Voor de Belgische migratiediensten verklaarde u dat u door een zekere M. (...) O. (...) werd uitgenodigd om uit te gaan waarna hij u naar een onafgewerkt gebouw bracht waar u door 2 mannen 10 dagen werd vastgehouden, vastgebonden en geslagen. U gaf verder aan dat er nog mensen aanwezig waren in dat gebouw die op gruwelijke wijze werden vermoord en dat u door een man en een vrouw werd gevonden en vrijgelaten waarna u Nigeria verliet (verklaring volgend verzoek d.d. 3 december 2021 punt16/5).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u voor de Belgische migratiediensten fundamenteel verschillende vervolgingsfeiten heeft aangehaald ten opzichte van de vervolgingsfeiten die u opperde te Frankrijk.

Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd, verklaarde u dat een vriend van u had gezegd dat u dat verhaal moest vertellen, dat hij uw verhaal zelf heeft verder geschreven en dat hij een vluchtelingenstatus heeft verkregen, omdat hij zei dat hij homoseksueel was (NPO p 15). U voegde nog uitdrukkelijk toe dat u geen homoseksueel bent (NPO p 16).

Toen u daarop geconfronteerd werd met het feit dat u wel degelijk een interview heeft afgelegd te Frankrijk, **ontweek u de vraag** en bleef u herhalen dat uw vriend u had aangeraden om te verklaren dat u anders was dan wat u bent en u niet meer met hem spreekt omwille van de negatieve beslissing die er op volgde (NPO p 16).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u doelbewust de Belgische migratiediensten probeerde te misleiden over de inhoud en de vorm van uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk. Deze vaststelling wijst er reeds op dat u er geenszins voor terugdeinst verklaringen af te leggen die geenszins overeenstemmen met de werkelijkheid, dit zowel voor de Franse als voor de Belgische asieldiensten.

De vaststelling dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk, op geen enkele manier verwees naar het asielrelaas waarvan u op heden gewag maakt ten aanzien van de Belgische asielinstanties, doet verder bij voorbaat reeds grote twijfels rijzen met betrekking tot de door u beweerde waarachtigheid van de door u, voor de Belgische asielinstanties, afgelegde verklaringen. Immers, kan niet worden ingezien waarom u de werkelijke reden voor uw vertrek uit Nigeria, en daarmee verbonden vervolgingsvrees, zou verhullen, indien de bijzonder wreedaardige feiten waarvan u op heden gewag maakt, op werkelijk beleefde ervaringen zouden berusten. Uw verklaring, dat u dat alles op aanraden van een derde persoon deed, is allesbehalve afdoende en overtuigt niet.

Hoewel het gegeven dat u onjuiste verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Voorts dient vastgesteld dat u uw ontvoering, vasthouding en mishandelingen in het kader van geldrituelen niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming de kans kreeg om uw vrees en de redenen er voor vrijuit te vertellen, verklaarde u, zoals in bovenstaande feitenrelaas werd beschreven, dat u werd meegenomen door M. (...) O. (...) naar een onafgewerkt gebouw in het bos, dat er 2 mannen u sloegen en vastbonden, dat er daar 3 jongens en 4 vrouwen aanwezig en vastgebonden waren, dat u daar 10 dagen zonder water of voedsel werd vastgehouden en dat er op de 10de dag van uw detentie 2 vrouwen werden vermoord waarbij de keel werd overgesneden en de borsten afgesneden (Verklaring volgend verzoek d.d. 3 december 2021 punt16/5). Er kan hierbij reeds vermeld worden dat de gebeurtenissen zoals u ze beschrijft een extreem gewelddadig karakter hebben.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw de kans kreeg om vrijuit uw asielrelaas te brengen, herhaalde u uw verklaringen inzake hoe u in het gebouw terecht bent gekomen en legde u verklaringen af over de wijze waarop u werd vrijgelaten door veiligheidsmensen. U gaf aan dat de veiligheidsmensen een vrouw hadden gecontroleerd die een baby bij zich had in een tas, dat ze haar vroegen waar en met welke reden ze met die baby naartoe ging, dat die vrouw verklaarde dat dit omwille van geldrituelen was en dat de veiligheidsmensen u zo hebben gevonden en vrijgelaten. U stelde ook dat een van de meisjes was gedood en een ander meisje werd vrijgelaten waarna u naar uw vriend in Lagos ging (NPO p 8).

Bevraagd naar de door u vermelde geldrituelen verklaarde u zeer gedetailleerd dat het dak van het gebouw deels was afgewerkt, dat er een rode stof als gordijn werd gebruikt in een van de kamers, dat er een groot bassin was dat gebruikt werd om bloed van afgeslachte mensen weg te gieten en daar mensen langskwamen om lichaamsdelen van mensen te kopen en dat u dat allemaal heeft gezien (NPO p 8 en 9) **waarbij u het beeld schept dat u alle gebeurtenissen in het gebouw persoonlijk heeft gezien en**

meegemaakt. Bijgevolg mag er van u verwacht worden dat u daar consistente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen over afleggen.

Bevraagd naar de veiligheidsmensen die u hebben bevrijd gaf u aan dat het grote mannen waren met wapens en messen (NPO p10). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u bij DVZ heeft verklaard dat het een man en een vrouw betrof die naar het gebouw kwamen, ontkende u tot tweemaal toe dat u dat heeft verklaard (NPO p 10). Hoewel er rekening mee gehouden kan worden dat de vrouw die u aanhaalde bij DVZ ook de vrouw van de baby kan zijn, sprak u echter over een man en een vrouw en niet over meerdere mannen zoals u aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud. Rekening houdend met het feit dat u gedetailleerd verklaringen gaf over de vermeende gebeurtenissen aldaar en u verklaarde dat u alles heeft gezien, kan niet ingezien worden dat u zich heeft vergist in een cruciaal element van de door u geopperde gebeurtenissen, namelijk uw vrijlating. **Bijgevolg kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrijlating door veiligheidsmensen.**

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ had verklaard dat er 3 jongens en 4 meisjes aanwezig waren in het gebouw en u tijdens het persoonlijk onderhoud slechts gewag maakt van 2 meisjes en gevraagd naar de reden voor dit **opmerkelijke verschil**, gaf u zonder meer aan dat het misschien een vergissing was en u dat niet heeft gezegd (NPO p 15) **wat allesbehalve aannemelijk is en de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen in het gebouw verder onderuit haalt.** Er dient daarbij eveneens vermeld dat u bij DVZ aangaf dat er 2 meisjes werden vermoord, maar u tijdens het persoonlijk onderhoud enkel de moord van 1 meisje aanhaalt en de vrijlating van een ander meisje. **Bijgevolg kan er geen consistentie waargenomen worden tussen uw beide verklaringen aangaande de moorden op de aanwezige mensen in het gebouw wat de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen verder aantast.**

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u bij DVZ had verklaard dat u 10 dagen zonder water en voedsel werd vastgehouden, beaamde u dat (NPO p 15). Wanneer u daarop werd geconfronteerd met het feit dat het fysiek onmogelijk is om 10 dagen te overleven zonder water, stelde u vlakaf dat u overleefde op uw speeksel en dat u geen water dronk (NPO p 15). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u vasthoudt aan een flagrante leugen. Rekening houdend met bovenstaande vaststelling dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische migratiediensten te misleiden, kan enkel vastgesteld worden dat u ongeloofwaardige verklaringen blijft afleggen doorheen uw asielprocedure.**

Bovenstaande indachtig kan er enkel vastgesteld worden dat de door u geopperde gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Nigeria compleet ongeloofwaardig worden bevonden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 mei 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoeker de schending aan van:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van artikel 3 EVRM."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden over uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 7 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse asielinstanties (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 6 januari 2022 toegevoegd aan het administratief dossier). Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud werd over bevraagd, gaf u aan dat u een asielaanvraag heeft ingediend te Frankrijk, dat u een negatieve beslissing kreeg, dat u daar op interview ging, maar u te laat was en het interview werd geannuleerd, omdat u geen ziekenbriefje kon voorleggen (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 april 2022 p 4 [verder NPO]). Specifiek gevraagd of u daar een interview heeft afgelegd, gaf u aan dat dit niet het geval was, omwille van het ontbreken van een ziektebriefje (NPO p 4).

Er dient hierbij opgemerkt dat, op basis van de informatie die het CGVS verkreeg van de Franse migratiediensten, u te Frankrijk wel degelijk een interview heeft afgelegd op 1 oktober 2018 dewelke 52 minuten duurde (zie Entretien p 1) en dit in tegenstelling tot uw verklaring dat u daar geen interview heeft afgelegd.

Daarnaast dient vermeld dat u bij de Franse migratiediensten **fundamenteel verschillende verklaringen** heeft afgelegd wat betreft de door u beweerde vervolgingsfeiten te Nigeria in vergelijking met het door u beweerde asielrelaas bij de Belgische migratiediensten. U verklaarde namelijk bij de Franse migratiediensten dat uw vriend, C. (...) I. (...), bij u thuis langskwam, zich douchte, zich naakt presenteerde en met u seks wou hebben wat u weigerde en u door uw huisbaas naakt werd gezien in gezelschap van uw vriend waarop de huisbaas het hoofd van de gemeenschap verwittigde omwille van vermeende homoseksuele handelingen met uw vriend (zie Entretien p 4). Voor de Belgische migratiediensten verklaarde u dat u door een zekere M. (...) O. (...) werd uitgenodigd om uit te gaan waarna hij u naar een onafgewerkt gebouw bracht waar u door 2 mannen 10 dagen werd vastgehouden, vastgebonden en geslagen. U gaf verder aan dat er nog mensen aanwezig waren in dat gebouw die op gruwelijke wijze werden vermoord en dat u door een man en een vrouw werd gevonden en vrijgelaten waarna u Nigeria verliet (verklaring volgend verzoek d.d. 3 december 2021 punt16/5).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u voor de Belgische migratiediensten fundamenteel verschillende vervolgingsfeiten heeft aangehaald ten opzichte van de vervolgingsfeiten die u opverde te Frankrijk.

Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd, verklaarde u dat een vriend van u had gezegd dat u dat verhaal moest vertellen, dat hij uw verhaal zelf heeft verder geschreven en dat hij een vluchtelingenstatus heeft verkregen, omdat hij zei dat hij homoseksueel was (NPO p 15). U voegde nog uitdrukkelijk toe dat u geen homoseksueel bent (NPO p 16).

Toen u daarop geconfronteerd werd met het feit dat u wel degelijk een interview heeft afgelegd te Frankrijk, **ontweek u de vraag** en bleef u herhalen dat uw vriend u had aangeraden om te verklaren dat u anders was dan wat u bent en u niet meer met hem spreekt omwille van de negatieve beslissing die er op volgde (NPO p 16).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u doelbewust de Belgische migratiediensten probeerde te misleiden over de inhoud en de vorm van uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk. Deze vaststelling wijst er reeds op dat u er geenszins voor terugdeinst verklaringen af te leggen die geenszins overeenstemmen met de werkelijkheid, dit zowel voor de Franse als voor de Belgische asielinstanties.

De vaststelling dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk, op geen enkele manier verwees naar het asielrelaas waarvan u op heden gewag maakt ten aanzien van de Belgische asielinstanties, doet verder bij voorbaat reeds grote twijfels rijzen met betrekking tot de door u beweerde waarachtigheid van de door u, voor de Belgische asielinstanties, afgelegde verklaringen.

Immers, kan niet worden ingezien waarom u de werkelijke reden voor uw vertrek uit Nigeria, en daarmee verbonden vervolgingsvrees, zou verhullen, indien de bijzonder wreedaardige feiten waarvan u op heden gewag maakt, op werkelijk beleefde ervaringen zouden berusten. Uw verklaring, dat u dat alles op aanraden van een derde persoon deed, is allesbehalve afdoende en overtuigt niet.

Hoewel het gegeven dat u onjuiste verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Voorts dient vastgesteld dat u uw ontvoering, vasthouding en mishandelingen in het kader van geldrituelen niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming de kans kreeg om uw vrees en de redenen er voor vrijuit te vertellen, verklaarde u, zoals in bovenstaande feitenrelaas werd beschreven, dat u werd meegenomen door M. (...) O. (...) naar een onafgewerkt gebouw in het bos, dat er 2 mannen u sloegen en vastbonden, dat er daar 3 jongens en 4 vrouwen aanwezig en vastgebonden waren, dat u daar 10 dagen zonder water of voedsel werd vastgehouden en dat er op de 10de dag van uw detentie 2 vrouwen werden vermoord waarbij de keel werd overgesneden en de borsten afgesneden (Verklaring volgend verzoek d.d. 3 december 2021 punt16/5). Er kan hierbij reeds vermeld worden dat de gebeurtenissen zoals u ze beschrijft een extreem gewelddadig karakter hebben.

Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud opnieuw de kans kreeg om vrijuit uw asielrelaas te brengen, herhaalde u uw verklaringen inzake hoe u in het gebouw terecht bent gekomen en legde u verklaringen af over de wijze waarop u werd vrijgelaten door veiligheidsmensen. U gaf aan dat de veiligheidsmensen een vrouw hadden gecontroleerd die een baby bij zich had in een tas, dat ze haar vroegen waar en met welke reden ze met die baby naartoe ging, dat die vrouw verklaarde dat dit omwille van geldrituelen was en dat de veiligheidsmensen u zo hebben gevonden en vrijgelaten. U stelde ook dat een van de meisjes was gedood en een ander meisje werd vrijgelaten waarna u naar uw vriend in Lagos ging (NPO p 8).

*Bevraagd naar de door u vermelde geldrituelen verklaarde u zeer gedetailleerd dat het dak van het gebouw deels was afgewerkt, dat er een rode stof als gordijn werd gebruikt in een van de kamers, dat er een groot bassin was dat gebruikt werd om bloed van afgeslachte mensen weg te gieten en daar mensen langskwamen om lichaamsdelen van mensen te kopen en dat u dat allemaal heeft gezien (NPO p 8 en 9) **waarbij u het beeld schept dat u alle gebeurtenissen in het gebouw persoonlijk heeft gezien en meegemaakt. Bijgevolg mag er van u verwacht worden dat u daar consistente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen over afleggen.***

*Bevraagd naar de veiligheidsmensen die u hebben bevrijd gaf u aan dat het grote mannen waren met wapens en messen (NPO p10). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u bij DVZ heeft verklaard dat het een man en een vrouw betrof die naar het gebouw kwamen, ontkende u tot tweemaal toe dat u dat heeft verklaard (NPO p 10). Hoewel er rekening mee gehouden kan worden dat de vrouw die u aanhaalde bij DVZ ook de vrouw van de baby kan zijn, sprak u echter over een man en een vrouw en niet over meerdere mannen zoals u aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud. Rekening houdend met het feit dat u gedetailleerd verklaringen gaf over de vermeende gebeurtenissen aldaar en u verklaarde dat u alles heeft gezien, kan niet ingezien worden dat u zich heeft vergist in een cruciaal element van de door u geopperde gebeurtenissen, namelijk uw vrijlating. **Bijgevolg kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrijlating door veiligheidsmensen.***

*Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ had verklaard dat er 3 jongens en 4 meisjes aanwezig waren in het gebouw en u tijdens het persoonlijk onderhoud slechts gewag maakt van 2 meisjes en gevraagd naar de reden voor dit **opmerkelijke verschil**, gaf u zonder meer aan dat het misschien een vergissing was en u dat niet heeft gezegd (NPO p 15) **wat allesbehalve aannemelijk is en de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen in het gebouw verder onderuit haalt.** Er dient daarbij eveneens vermeld dat u bij DVZ aangaf dat er 2 meisjes werden vermoord, maar u tijdens het persoonlijk onderhoud enkel de moord van 1 meisje aanhaalt en de vrijlating van een ander meisje. **Bijgevolg kan er geen consistentie waargenomen worden tussen uw beide verklaringen aangaande de moorden op de aanwezige mensen in het gebouw wat de geloofwaardigheid van de door u geopperde gebeurtenissen verder aantast.***

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u bij DVZ had verklaard dat u 10 dagen zonder water en voedsel werd vastgehouden, beaamde u dat (NPO p 15). Wanneer u daarop werd geconfronteerd met het feit dat het fysiek onmogelijk is om 10 dagen te overleven zonder water, stelde u vlakaf dat u overleefde op uw speeksel en dat u geen water dronk (NPO p 15). **Er kan enkel vastgesteld worden dat u vasthoudt aan een flagrante leugen. Rekening houdend met bovenstaande vaststelling dat u er niet voor terugdeinst om de Belgische migratiediensten te misleiden, kan enkel vastgesteld worden dat u ongeloofwaardige verklaringen blijft afleggen doorheen uw asielprocedure.**

Bovenstaande indachtig kan er enkel vastgesteld worden dat de door u geopperde gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Nigeria compleet ongeloofwaardig worden bevonden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat het relaas dat hij aan de Belgische asielinstanties uit de doeken gedaan heeft, het correcte verhaal is en geeft toe dat het verhaal dat hij vertelde aan de Franse asielinstanties verzonnen was. Hij geeft aan dit verhaal te hebben verteld nadat mensen hem zeiden dat zijn echte verhaal hem “onmogelijk” bescherming zou opleveren en dit verhaal zeker wel tot een positieve beslissing zou leiden en hij hierop heeft vertrouwd.

Verzoekers verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België werden geanalyseerd en wel dermate dat werd vastgesteld dat verzoeker een volledig ander verhaal ophangt dan dat hij bij zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk heeft verteld. Dergelijke vaststellingen volstaan dan ook reeds om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers nieuwe verklaringen. Er ligt immers geen enkele objectieve garantie voor, waaruit enigszins zou kunnen blijken dat verzoeker thans de waarheid spreekt voor de Belgische asielinstanties.

Verzoeker brengt immers geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat deze verklaringen wel op de waarheid zouden berusten, te meer er talrijke tegenstrijdigheden werden vastgesteld in zijn verklaringen voor de Belgische asielinstanties die zoals verder blijkt niet op afdoende wijze worden verklaard of weerlegd. Het argument dat hij slecht werd geadviseerd volstaat niet om zijn gedrag te verschonen. Op een asielzoeker rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om bescherming.

Waar verzoeker ter verschoning van de gedane vaststellingen aanvoert dat hij gruwelijke dingen gezien heeft, hierdoor getraumatiseerd is voor het leven en panisch wordt bij de gedachte terug te moeten keren naar Nigeria en omwille hiervan gelogen heeft in Frankrijk, kan hij ook niet overtuigen.

Hoewel verzoeker verklaart getraumatiseerd zijn voor het leven en panisch te worden bij de gedachte om terug te keren, is dit niet meer dan slechts een blote bewering. Verzoeker legt geen enkele concreet bewijsstuk, zoals bijvoorbeeld een medisch attest, ter staving voor.

Gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier koos verzoeker zelf voor het afleggen van volstrekt verschillende verklaringen bij de autoriteiten in Frankrijk en België en brengt hij geen enkele concreet of valabel element aan die zijn keuze kan verklaren of verschonen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat de commissaris-generaal zich op “*vermeende tegenstellingen*” tussen verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de commissaris-generaal baseert en dat hij niet de kans gekregen heeft om eventuele misverstanden te verduidelijken omdat hij niet in detail kon treden en onderbroken werd tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, merkt de Raad op dat verzoeker van deze misverstanden eerder geen melding gemaakt heeft. Verzoekers verklaringen werden aan hem voorgelezen en hij ondertekende zowel het document “verklaring DVZ” als het document “verklaring volgend verzoek” voor akkoord en bevestigt hiermee dat zijn verklaringen aan hem voorgelezen werden door de tolk en dat deze correct zijn. Verzoeker brengt geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat hij zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in ‘chaotische’ omstandigheden diende af te leggen of dat hij onder druk werd gezet om niet in detail te treden en kort en bondig te zijn. Evenmin blijkt zulks uit een lezing van de

verklaringen van verzoeker afgelegd op de Dienst Vreemdelingen zaken zoals opgenomen in het administratief dossier.

Bovendien werd hem bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken goed verlopen was, waarop hij bevestigend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Hij formuleerde hierbij geen opmerkingen over dit interview. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift louter volhardt in één versie van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, met name hetgeen hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal verklaard heeft, maakt deze tegenstrijdigheden uiteraard niet ongedaan. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker ook in het verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om deze zogenaamde "misverstanden" te verduidelijken.

Waar verzoeker bovendien aanhaalt dat *"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten"*, stelt de Raad vast dat de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker betrekking hebben op de kernelementen van zijn asielrelaas en dus wel degelijk relevant zijn voor de beoordeling van zijn geloofwaardigheid.

De thans in het verzoekschrift opgenomen foto's die gemaakt zouden zijn op de plaats waar verzoeker vastgehouden werd, kunnen evenmin volstaan als bewijs voor verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn vasthouding en de gruwelijke zaken waarvan hij getuige geweest zou zijn aangezien foto's in het algemeen in scène kunnen worden gezet. Hoe dan ook kan uit deze foto's niets worden afgeleid; er kan op geen enkele manier nagegaan worden waar deze foto's genomen zijn en bovendien is het vooral niet duidelijk wat verzoeker met deze foto's wenst aan te tonen aangezien er niet meer dan potten of manden en andere spullen op afgebeeld staan. Deze foto's zijn dan ook geenszins van aard de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas alsnog te herstellen. Verzoeker laat bovendien na te duiden op welke wijze hij deze foto's heeft bekomen. Aangezien hij reeds in februari 2017 Nigeria heeft verlaten en hij ook reeds in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bewijsstukken van zijn voorgehouden, "waarheidsgetrouwe" vluchtrelaas reeds eerder zou kunnen bijbrengen; verzoeker heeft hier alleszins ruimschoots de tijd voor gehad. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker ruim vijf jaar na zijn vertrek uit Nigeria foto's kan bekomen van een plek waar volgens zijn verklaringen dergelijke gruwelijke misdrijven plaatsvinden. Dat hier zoveel jaren later opeens foto's van zouden zijn, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Imo State geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF